

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze ve veřejném zasedání konaném dne 22. května 2018 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Luboše Vlasáka a soudců JUDr. Petry Benešové a JUDr. Věry Trojanové, projednal v trestní věci obžalovaného **H**, nar. v trvale bytem , odvolání **státního zástupce** Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2, podané proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 30. října 2017, sp.zn. 4 T 191/2017 a rozhodl

t a k t o :

Podle § 258 odst.1 písm. e), odst. 2 tr. řádu se v napadeném rozsudku **z r u š u j e** celý výrok o trestu a za podmínek § 259 odst. 3 tr. řádu se znovu rozhoduje **t a k t o :**

obžalovaný

H

nar. v trvale bytem

při nezměněném výroku o vině přečinem usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 3, 4 tr. zákoníku,

s e o d s u z u j e

podle § 143 odst. 4 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **1 (jednoho) roku nepodmíněně.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Dudová.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu **10 (deseti) roků**.

V ostatních částech zůstal napadený rozsudek nedotčen (výrok o náhradě škody).

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 sp.zn. 4 T 191/2017 ze dne 30.10.2017 byl obžalovaný J. H. shledán vinným ze spáchání přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 3, 4 trestního zákoníku, jehož se dle výroku napadeného rozsudku měl dopustit tím, že :
dne [redacted] okolo 13:30 hodin, když řídil automobil Škoda Octavia, r.z. [redacted] (ve vlastnictví [redacted] IČ: [redacted], mimo obec po Náchodské ulici, označené jako silnice II. třídy, č. 611, v katastru obce Praha 9 - Horní Počernice, s dovolenou rychlostí 90 km/h., ve směru od Poděbradské ulice k ulici U Županských, kde v úseku, cca 500 m před křižovatkou s ulicí U Županských, dostatečně neledoval situaci v dopravním provozu a začal předjíždět před ním jedoucím automobil VW Golf, r.z. [redacted] řízený jeho vlastníkem M. Z. nar. [redacted] ačkoliv před sebou neměl rozhled na takovou vzdálenost, která je nutná pro bezpečné předjetí, neměl s takovým manévrem ani dostatečné zkušenosti a při zařazování před toto vozidlo při rychlosti jízdy cca 114 km/h nezvládl řízení a narazil přední pravou částí vozidla do levé zadní části před ním jedoucího automobilu Renault Thalia, r.z. [redacted] (v majetku J. S., řízeného F. S. nar. [redacted] a následně se v protisměrné části vozovky, v rychlosti cca 100 km/h čelně střetl s protijedoucím osobním vozidlem VAZ 21113, Lada 111, r.z. [redacted] řízeným jeho majitelem M. F. nar. [redacted] který jel ve směru od ulice U Zupanských k obci Šestajovice, přičemž řidič za ním jedoucího osobního vozidla Škoda Superb, r.z. [redacted] (v majetku J. V., P. Z. nar. [redacted] již nemohl na vzniklou situaci nijak reagovat a přešel do protisměrné části vozovky, kde se čelně střetl s protijedoucím vozidlem VW Golf, r.z. [redacted] řízeným M. Z. svým výše popsáním jednáním J. H. působil zranění řidiči vozidla VAZ 21113, Lada 111, M. F. i jeho spolujedoucí R. Š. nar. [redacted] kteří utrpěli mnohočetná závažná poranění, kterým na místě nehody oba podlehli, dále způsobil zranění řidiči osobního vozidla VW Golf, M. Z. který utrpěl pohmoždění pravého kolene, s čímž mu vzniklo léčení s minimálním omezením v obvyklém způsobu života, které bylo přechodného rázu, dále způsobil zranění spolujedoucí M. Z., I. L. nar. [redacted], jenž utrpěla pohmoždění hrudníku a podvrtnutí krční páteře, s čímž jí vzniklo léčení s minimálním omezením v obvyklém způsobu života, které bylo přechodného rázu, dále způsobil zranění sobě a hmotnou škodu na zúčastněných vozidlech a osobních věcech I. L. mobilním telefonu zn. Lenovo S1, přičemž k výše popsané dopravní nehodě došlo na základě hrubého porušení několika zásadních, důležitých povinností které jsou obžalovanému jako řidiči uloženy v ustanoveních § 4 písm. a), § 17 odst. 5 písm. a), b), c), § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., kdy se obžalovaný v rozporu s těmito povinnostmi nechoval při jízdě na pozemní komunikaci ohleduplně a ukázně tak, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob ani svůj vlastní; jako řidič předjížděl, ačkoliv neměl před sebou rozhled na takovou vzdálenost, která je nutná k bezpečnému předjetí, nemohl se bezpečně zařadit před vozidla, která hodlal předjet, ohrozil a omezil protijedoucí řidiče, a ohrozil i další účastníky

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Dudová.

způsob jízdy obžalovaného, že se „přičítal“ velkou rychlostí. Státní zástupce rovněž poukazuje na střetovou rychlost, která byla zjištěna při střetu vozidla Octavia s vozidlem Renault Thálie. Zároveň poukazuje na skutečnost, že obžalovaný i přes vozidlo VW Golf musel vidět, že před vozidlem Golf se nachází další vozidlo jedoucí ve stejném jízdním pruhu. Státní zástupce tak vytýká obžalovanému, že zvolil variantu manévru, který byl nejen v rozporu s pravidly silničního provozu, ale byl i extrémně rizikový, kdy státní zástupce nepovažuje líčení dopravní nehody samotným obžalovaným za plné doznání ke spáchanému přečinu. Státní zástupce rozebírá i aspekty samotné události, kdy nehoda se stala 500 metrů před obcí Horní Počernice, k dopravní nehodě nedošlo z důvodu chvilkové nepozornosti obžalovaného, ale v důsledku způsobu předjíždění a řízení vozidla obžalovaným. Domáhá se proto zrušení výroku o trestu a uložení citelnějšího trestu odnětí svobody, kdy intervenující státní zástupkyně se v rámci veřejného zasedání domáhala uložení trestu odnětí svobody ve výměře 3 a více roků nepodmíněně.

7. Městský soud v Praze jako soud odvolací ve smyslu § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost odvoláním napadeného výroku rozsudku obvodního soudu z hlediska vytýkaných vad a stejně tak i správnost postupu řízení, které napadenému rozsudku předcházelo a dospěl k závěru, že odvolání státního zástupce je zčásti důvodné.
8. Pokud jde o procesní stránku, nebyly zjištěny žádné závažné procesní vady řízení, které by předcházely vynesení napadeného výroku rozsudku a Městský soud v Praze jako soud odvolací nedospěl k závěru, že by zde byl důvod uvedený v § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu pro zrušení napadeného rozsudku. Právo obžalovaného na spravedlivý proces bylo zachováno, obžalovaný byl zastupován svým obhájcem a koneckonců ani státní zástupce, ani obžalovaný vady řízení nalézacímu soudu nevytýkali. Vzhledem k tomu, že odvolání státního zástupce směřovalo do výroku o vině, přezkoumal odvolací soud výrok o vině toliko v rozsahu stanoveném v § 254 odst. 1 tr. řádu a dospěl k závěru, že skutkovým zjištěním odpovídá použitá právní kvalifikace soudem I. stupně. Proto se odvolací soud zabýval otázkou, zda trest uložený obžalovanému soudem I. stupně je či není nepřiměřeně mírným, což je jediným důvodem pro zásah do výroku o trestu z hlediska podaného odvolání státním zástupcem.
9. Předně je nutno uvést, že samotné odůvodnění napadeného rozsudku, pokud jde o odůvodnění výměry trestu je zmatečné, neboť soud I. stupně rozebírá při své úvaze o druhu i výši trestu, že tento trest ukládal v rámci trestní sazby § 143 odst. 3 tr. zákoníku, tedy v sazbě 2 až 8 let, přičemž je nutno uvést, že nalézací soud správně uznal obžalovaného vinným z přečinu usmrcení z nedbalosti dle § 143 odst. 1, 3, 4 tr. zákoníku a je nutno ukládat trest v trestní sazbě § 143 odst. 4 tr. zákoníku, kde je stanovena trestní sazba v rozsahu 3 až 10 let. Odvolací soud rovněž dává za pravdu státnímu zástupci, že v rámci odůvodnění výměry a druhu uloženého trestu přihlížel soud I. stupně k polehčujícím okolnostem, kdy konstatuje absenci přitěžujících okolností. Odvolací soud k tomu musí uvést následující. Obžalovaný svojí bezohlednou a riskantní jízdou, kdy zvolil vysoce rizikový jízdní manévr, a to předjíždění za situace, kterou neměl zcela pod kontrolou, způsobil dopravní nehodu celkem pěti vozidel, a to jím řízeného vozidla Škoda Octavia, vozidla Renault Thálie řízené svědkyní E. S. dále vozidlo VW Golf, řízeného M. Z. dále šlo o vozidlo Škoda Superb řízeného svědkem P. Z. a konečně vozidlo VAZ 21113 Lada 111 řízeného jeho majitelem M. I. ve vozidle se nacházela i spolujedoucí R. Š. kdy M. F. a R. Š. v důsledku dopravní nehody utrpěli taková mnohačetná závažná poranění, kterým na místě nehody oba podlehlí. V rámci této dopravní nehody došlo nejen ke smrti dvou osob, ale i k lehkým zraněním posádky vozidla VW Golf M. Z. a I. L. jakož i k ohrožení posádky vozidla Škoda Superb a vozidlo Renault Thálie, ve kterém se nacházelo i nezletilé dítě. Soud I. stupně rovněž nezohlednil, že k této dopravní nehodě nedošlo toliko v důsledku nepozornosti či přehlédnutí ze strany obžalovaného, ale vzhledem ke skutečnosti, že obžalovaný J. H. vědomě úmyslně zvolil

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Dudová.

riskantní způsob jízdy včetně předjížděcího manévru, který neměl zcela pod kontrolou vzhledem k dopravní situaci, kdy toto jeho riskantní jednání vyvrcholilo zmíněnou dopravní nehodou pěti vozidel a smrtí dvou poškozených zmíněných ve výroku napadeného rozsudku. Odvolací soud si je plně vědom, že se obžalovaný tohoto jednání dopustil ve věku blízkém věku mladistvých, že jde o osobu zcela bezúhonnou, netrestanou, který si však měl zároveň uvědomit, že má minimální řidičské schopnosti vzhledem ke skutečnosti, že k dopravní nehodě došlo 12.11. 2016, přičemž obžalovaný je držitelem řidičského oprávnění skupiny B1 teprve dnem 15.6. 2016, tudíž měl řidičské oprávnění toliko necelých pět měsíců a při absenci potřebných řidičských zkušeností v rámci řízení osobního motorového vozidla vědomě přistoupil k tomuto riskantnímu manévru, který měl fatální následek pro poškozené M. F. a R. Š. Za této situace neshledal odvolací soud uložení podmíněného trestu odnětí svobody vyměřeného na samé spodní hranici zákonné trestní sazby za adekvátní trest vzhledem ke způsobenému následku, a to ani v rámci kombinace trestu vedlejšího spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu uloženého na horní hranici zákonné trestní sazby, kdy tak odvolací soud dospěl k závěru, že jsou zde splněny podmínky pro ukládání již nepodmíněnému trestu odnětí svobody, a to vzhledem ke způsobu, jakým obžalovaný spáchal uvedený přečin a zejména vzhledem k následkům, které způsobil, kdy v rámci střetu pěti osobních motorových vozidel došlo ke dvěma nezvratným následkům v podobě úmrtí poškozených M. F. a R. Š. a k poranění dalších osob a k ohrožení zdraví a života dalších účastníků dopravního provozu. Zároveň však odvolací soud dospěl k závěru, že ukládání trestu odnětí svobody, jak se toho domáhala intervenující státní zástupkyně ve výměře 3 a více let dle ustanovení § 143 odst. 4 tr. zákoníku by bylo vůči osobě obžalovaného nepřiměřeně přísné. Odvolací soud zde shledal naplnění všech kumulativně stanovených podmínek ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku, kdy vzhledem k okolnostem případu, vzhledem k poměrům pachatele má za to, že použití trestní sazby odnětí svobody trestním zákoníkem stanovené by bylo pro obžalovaného nepřiměřeně přísné a lze dosáhnout nápravy obžalovaného i trestem kratšího trvání, a to zejména za situace, kdy odvolací soud zvážil chování obžalovaného bezprostředně po dopravní nehodě, kdy se snažil pomoci poškozené R. Š. vzal v úvahu i tu skutečnost, že jde o osobu zcela netrestanou, bezúhonnou, kdy se dopustil obžalovaný uvedeného přečinu ve věku blízkém věku mladistvých, navíc se k této trestné činnosti doznal jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem I. stupně, přičemž doznání obžalovaného na rozdíl od státního zástupce vnímá odvolací soud jako zcela dostačující, kdy obžalovaný v podstatě uváděl to, co on vnímal v rámci dopravní nehody, kterou způsobil a ze zavinění této dopravní nehody se žádným způsobem nevyvíňuje. Odvolací soud rovněž nemohl opominout i následující skutečnost, že obžalovaný s oběma skupinami poškozených po obou zemřelých obětech prostřednictvím jejich zmocněnců JUDr. Jaroslavy Ježkové a JUDr. Jiřím Králíkem uzavřel dohodu o náhradě škody nad rámec náhrady škody vyplacené za dopravní nehodu v rámci povinného pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, kdy obžalovaný oběma skupinám poškozených vyplatil celkem dohromady částku 1 000 000 Kč. Obžalovaný svého jednání navíc litoval a za této situace uložení nepodmíněného trestu, byť na samé spodní hranici zákonné trestní sazby § 143 odst. 4 tr. zákoníku by vnímal odvolací soud jako trest nepřiměřeně přísný. Za této situace po přihlídnutí ke všem polehčujícím, avšak i k přitěžujícím okolnostem, zejména k hazardní nebezpečné jízdě obžalovaného, který vědomě přistoupil k vysoce rizikovému předjížděcímu manévru, v rámci kterého způsobil hromadnou dopravní nehodu pěti vozidel, což soud I.stupně nezohlednil, pak odvolací soud obžalovanému uložil trest odnětí svobody v trvání 1 roku, a to dle trestní sazby § 143 odst. 4 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku, kdy tak odvolací soud přistoupil k mimořádnému snížení trestu odnětí svobody z důvodů uvedených v ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku, kdy takovouto výměru trestu považuje vzhledem k dosavadnímu způsobu života obžalovaného, k jeho dosavadní trestní bezúhonnosti, k přístupu obžalovaného ve smyslu odstranění následku dopravní nehody za zcela dostatečný. Po splnění podmínek § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl pak obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou. Odvolací soud vzhledem

k následku jednání obžalovaného a k okolnostem dopravní nehody převzal z rozsudku soudu I. stupně vedlejší trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu vyměřeného na samé horní hranici zákonné trestní sazby v trvání 10 roků, kdy v ostatních částech zůstal napadený rozsudek nedotčen. Odvolací soud tak zčásti vyhověl odvolání státního zástupce, kdy bylo rozhodnuto tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku nelze podat odvolání, lze však proti němu podat ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení dovolání prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni (§ 256e tr.ř.). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky (§ 265c tr.ř.). Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci, na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce a nebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, a dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.). Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce (§ 265d odst. 2 tr.ř.). Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr.ř.) být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) tr.ř. nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Praha 22. května 2018

JUDr. Luboš V l a s á k, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Dudová.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 22.05.2018. Připojení doložky provedla Bc Julie Aubrechtová dne 22.10.2018.